

war 33, 126. — 3) personificirt als Gattin Adharma's Bhāg. P. 4, 8, 2.

— Vgl. म्र° (auch Bhāg. P. 4, 1, 1).

मृषाज्ञान (मृ° + ज्ञान) n. *falsches Wissen, Unwissenheit, Dummheit* KATHĀS. 62, 192 (pl.).

मृषात्र (von मृषा) n. *Unrichtigkeit, Falschheit* ÇĀṆK. zu BṚH. ĀR. UP. S. 31.

मृषादान (मृ° + दान) n. *das Betrügen beim Geben, — Schenken, ein leeres Versprechen, dass man Etwas schenken wolle*, MBH. 14, 1028.

मृषादृष्टि (मृ° + दृ°) adj. *eine falsche Ansicht —, eine falsche Meinung habend*: भ्रातृहेति मृषादृष्टिः Bhāg. P. 7, 10, 15.

मृषाध्यायिन् (मृषा + ध्र°) m. *eine Kranichart, Ardea nivea* RĀGĀN. im ÇKDR. Er gilt für einen frommen Heuchler, daher seine Namen तापस, दाम्भिक, तीर्थसेविन्.

मृषानुशासिन् (मृषा + श्र°) adj. *auf ungerechte Weise strafend* MBH. 3, 12839.

मृषाभायिन् (मृ° + भा°) adj. *unwahr redend, Lügner* Spr. 1336.

मृषार्थक (von मृषा + अर्थ) adj. *unwahr, absurd* AK. 4, 1, 3, 21.

मृषालक m. *der Mangobaum* ÇĀBDAK. im ÇKDR.

मृषावाच (मृ° + वाच्) f. *unwahre Rede, Spottrede, Ironie* MAHĀN. 383.

1. मृषावाद (मृ° + वाद्) m. *unwahre Rede, Lüge* ĠATĀDH. im ÇKDR. MBH. 1, 3338. 3, 12839. 12, 524. 3942. 13, 2210. 2424. 14, 1028. *Spottrede. Ironie* Spr. 69.

2. मृषावाद (wie oben) adj. *unwahr redend, Lügner* R. 3, 67, 22.

मृषावादिन् (मृ° + वा°) adj. *dass.* ÇĀBDAK. im ÇKDR. R. 3, 17, 29.

मृषिक s. u. मूषिक 2.

1. मृषोद्य (मृषा + 1. उद्य) n. *Unwahrheit, Lüge* P. 3, 1, 114. VOP. 26, 22. UTTARĀHĀK. 81, 2. BHĀṬṬ. 3, 60.

2. मृषोद्य (wie oben) adj. *unwahr redend, Lügner* ÇĀBDAK. im ÇKDR.

1. मृष्ट (partic. von 1. मर्त्) 1) adj. s. u. 1. मर्त्. Nachgetragen könnte noch werden मृष्टमन्नम् *leckere Speise* VARĀH. BṚH. S. 83, 9. ०गन्ध wohl ein unangenehmer oder appetitlicher Geruch Suçr. 4, 116, 19. मृष्टवाक्य (मिष्ट° v. 1.) *süsse Rede führend* VARĀH. BṚH. S. 104, 24. मृष्टतम *überaus lecker, — wohlschmeckend* Suçr. 4, 234, 15. मृष्टलुखित *ausgerissen* (eine Wurzel z. B.) *und gewaschen* gaṇa रासदत्तादि zu P. 2, 2, 31. — 2) n. *Pfeffer* RĀGĀN. im ÇKDR.

2. मृष्ट partic. von मर्म्; s. das.

मृष्टवत् (von 1. मृष्ट) adj. *eine Form von 1. मर्त् enthaltend*: ऋच् ÇĀṆKH. Çr. 7, 13, 7.

मृष्टि (von 1. मर्त्) f. *Reinigung, saubere Zubereitung* KĀṬH. 32, 5. so v. a. *Leckermahl* M. 3, 255. = *अन्नदिः संस्कारविशेषः* KULL.

मृष्टेरुक adj. 1) *leckere Speisen genießend, Leckermaul* (vgl. मिष्ट). — 2) *Gäste nicht mögend (der die Leckerbissen allein genießen will)*. — 3) *freigebig* H. an. 4, 28. MED. k. 209.

मेक (onomatop.) m. *Bock* RĀGĀN. im ÇKDR. — Vgl. सु°.

मेकल 1) m. a) pl. N. pr. eines Volkes MBH. 6, 348 (VP. 186). 7, 122. 13, 2158. HARIV. 11201. R. 4, 41, 14. VARĀH. BṚH. S. 3, 89. 73. 14, 7. 16, 2. मेकलालया (!) AV. PARIÇ. in Verz. d. B. H. 93, 21. MĀRK. P. 58, 14, wo मेकलाम्बुष्टः zu lesen ist. Statt मेकल MBH. 6, 2103. 3855 hat die ed. Bomb. richtig मेकल. — b) N. pr. eines Berges VP. 186, N. 18. ०प्रभ- v. Theil.

वशैव शोणाः HARIV. 12827. R. 4, 40, 20. Vgl. मेकलाद्रि, मेकलकन्यका u. s. w. — 2) f. *झा N. pr. eines Flusses, = मेकलकन्यका* VP. 186, N. 18.

मेकलकन्यका (मे° + क°) f. *Bein. des Flusses Narmadā* AK. 4, 2, 3. 31. ०तर Verz. d. Oxf. H. 338, 6, 37.

मेकलकन्या (मे° + क°) f. *dass.* H. 1083, Sch. HALĀJ. 3, 52.

मेकलाद्रि (मेकल + अद्रि°) m. *der Berg Mekala*: ०ज्ञा Bein. des Flusses Narmadā H. 1083.

मेकला (von मिन्) n. *hölzerner Rührstab, Rührlöffel zum Umrühren und Ausheben (अवदान) kleiner Theile des चर्तु dienend, einen Prādeçya lang*, TBa. 1, 3, 10, 4. 3, 7, 4, 9. ĀÇV. Çr. 2, 6, 3, 12. 13. ÇĀT. BR. 2, 4, 2, 13 und Schol. zu 3, 2, 3, 21. KĀṬJ. Çr. 7, 3, 16. 4, 1, 7 und Schol. ÇĀṆKH. Çr. 4, 3, 14. 4, 2. GOBH. 1, 3, 21. 4, 1, 5. GRĪJASĀNGR. 1, 83. 101, 2, 6. 8. — Vgl. नेतण.

मेखल 1) m. oder n. *Gurt, Gürtel*: श्रोणीसूत्रेण मक्ता मेखलेन सुसंवृतः R. 5, 24, 26. — 2) f. *मेखला a)* *dass.* AV. 6, 133, 1. ब्रह्मचारी समिधा मेखलयै श्रेणेण लोकास्तपसा पिपति 11, 3, 4. संतरा मेखलां समाप्यच्छते er zieht seinen Gurt fester an TS. 6, 2, 3, 7. शर्मगो 1, 3, 3. 5. ÇĀT. BR. 3, 2, 1, 10. 6, 2, 2, 39. 4, 4, 3, 2. KĀṬH. 23, 4. 24, 9. KĀṬJ. Çr. 7, 3, 26. 4, 5, 9. 8, 2, 1. 10, 8, 12. मेखला वधति PĀR. GRĪJ. 2, 2, 6. GOBH. 2, 10, 32. KAUC. 47, 37. Der Gürtel des Brahmanen ist von Muṅga, der des Kshatrija eine Bogenschne, der des Vaiçya aus Wolle oder Flachs (Haut).

ĀÇV. GRĪJ. 4, 19, 12. ÇĀṆKH. GRĪJ. 2, 1. M. 2, 42. मेखलामावध्य दण्डं प्रदाय ब्रह्मचर्यमादिशेत् ĀÇV. GRĪJ. 4, 22, 1. M. 2, 64. 174. 11, 151. UTTARĀHĀK. 82, 9. वद्धमेखल KAUC. 36. समेखला adj. Verz. d. Oxf. H. 120, a, 21. मेखला so v. a. मेखलावन्ध (vgl. चूडा u. s. w.) *das Anlegen des Gürtels, die dabei stattfindende Cerimonie* VARĀH. BṚH. S. 98, 16. Verz. d. Oxf. H. 30, b, 2. *Frauentürtel* AK. 2, 6, 3, 10. H. 664. an. 3, 679. MED. 1. 123. HALĀJ. 2, 403. ०दामभिः R. 2, 78, 7. विलास° RAGH. 8, 63. MĀLAV. 33. SĀH. D. 47, 3. ०मणि KĀM. NĪTIS. 7, 53. मेखलोत्थर्काकार Spr. 573. नितम्बविन्धैः सुदकूलमेखलैः R. 1, 4. नितम्बदेशाश्च सकेममेखलाः G. Spr. 2833. Pferdegurt KĀṬHĀS. 18, 88. Gürtel in übertragener Bed.: मही सागरमेखला *meerungürtet* MBH. 13, 113. KATHĀS. 21. 22. RĀGĀ-TAR. 1. 115. रत्नानुविद्वाणवमेखलाया दिशः RAGH. 6, 63. सुमकृशालमेखला (पुरी) R. 1, 3.

12. (नद्यः) शफरीकृतमेखलाः VARĀH. BṚH. S. 36, 6. वापीनलानां मणिमेखलानाम् R. 6, 3. ग्रामः समस्तनिर्ममेखलावल्यपर्यन्तः Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 543, 12. — b) *Schwertriemen, Wehrgehrenk*: तस्मिन् खड्गदिमुष्टे स्यान्मेखला तन्निवन्धनम् AK. 2, 8, 2, 38. = खड्गवन्ध H. an. MED. — c) *Bez. der um den Altar gezogenen Stricke*: विभिदुर्वेदिमेखलाः Bhāg. P. 4, 3, 15. = *सीमासूत्राणि* Schol. — d) *Gürtelgegend, Hüfte* HALĀJ. 3, 38. — e) *Abhang, Thalwand eines Berges* (vgl. नितम्ब) TRIK. 3, 3, 404. H. 1033. H. an. MED. MEGH. 12. — f) *Hemionitis cordifolia* Rozb. RĀGĀN. im ÇKDR. — g) N. pr. einer Oertlichkeit HALL in der Einl. zu VĪSAYAD. 33; vgl. jedoch KĀM. NĪTIS. 7, 53. मेखलामुष्टः MĀRK. P. 58, 14 fehlerhaft für मेकलाम्बुष्टः; vgl. VARĀH. BṚH. S. 14, 7, wo eine Hdschr. मेखल st. मेकल hat. — h) *Bein. des Flusses Narmadā* (vgl. मेकला) ÇĀBDAK. im ÇKDR. — Vgl. क्रौञ्चमेखला, ब्रह्ममेखल.

मेखलकन्यका = मेकलकन्यका BHAR. zu AK. ÇKDR.

मेखलापद (मे° + पद्) n. *Gürtelgegend, Hüfte* KATHĀS. 3, 32.